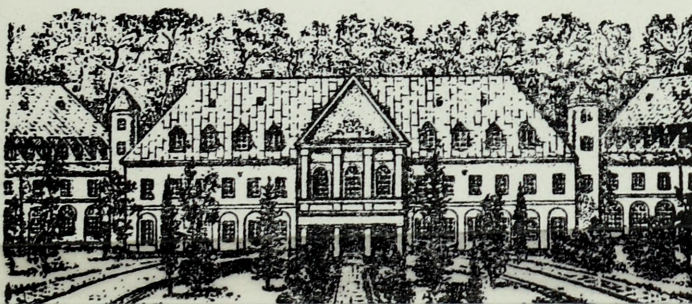

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
DEPARTAMENT SYSTEMU OBRONNEGO
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

Stanisław TOMCZAK
Marian BIEDRZYCKI
Stanisław LACHOWICZ

ZADANIA TERENOWYCH ORGANÓW
ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ ORAZ
KIEROWNIKÓW JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
W ZAKRESIE OBRONNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA
PAŃSTWA

Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej

S/2665

05-002665-001-0

WARSZAWA

1994

52458

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

DEPARTAMENT SYSTEMU OBRONNEGO
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

Stanisław TOMCZAK
Marian BIEDRZYCKI
Stanisław LACHOWICZ

**ZADANIA TERENOWYCH ORGANÓW
ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ ORAZ
KIEROWNIKÓW JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
W ZAKRESIE OBRONNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA
PAŃSTWA**

52458

WARSZAWA

1994

Niniejszy materiał studyjny jest przeznaczony do wykorzystania na Wyższych Kursach Obronnych dla kierowniczej kadry administracji państwowej.

80450

SPIS TREŚCI

Wstęp	5
1. Zadania obronne realizowane przez terenowe ogniwa układu pozamilitarnego w ramach systemu obronnego państwa	7
2. Kompetencje i zadania terenowych organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego wynikające z obowiąz- ujących regulacji prawnych	11
3. Propozycje rozwiązań dotyczących usprawnienia procesu kierowania przygotowaniem obronnymi przez terenowe organa administracji rządowej	18

Załączniki:

1. System kierowania obronnością RP oraz wojewódzkie ogniwa pozamilitarne	23
2. Zestawienie niektórych uprawnień przysługujących terenowym organom rządowej administracji ogólnej	26
3. Przykładowy zakres działania wydziału spraw obronnych urzędu wojewódzkiego	32

WSTĘP

Wieloaspektowy i wielofunkcyjny charakter obronności państwa sprawia, że przedsięwzięcia obronne realizowane są przez: organy administracji rządowej, samorządowej, jednostki organizacyjne, podmioty gospodarcze, a także przez obywateli w ramach systemu obronnego państwa. Wspólnym celem podmiotów zaangażowanych w proces kształtowania tego systemu jest przygotowanie i utrzymanie na odpowiednim poziomie potencjału obronnego państwa w czasie pokoju oraz sprawne jego rozwinięcie i skuteczne wykorzystanie w przypadku zagrożenia i wojny.

Głównymi elementami systemu obronnego państwa są:

- siły zbrojne;
- pozamilitarne ogniwa obronne;
- system kierowania obronnością.

Tematem naszych rozważań są pozamilitarne ogniwa obronne, które w warunkach wojny będą realizowały trzy grupy zadań:

- ochronę ludności i struktur państwa;
- organizowanie wsparcia logistycznego sił zbrojnych;
- organizowanie zaspakajania materialnych i duchowych potrzeb ludności.

Omawiane ogniwa obronne tworzą wspólnie układ pozamilitarny stanowiący bazę funkcjonowania struktur państwowych i przetrwania ludności w czasie zagrożenia i wojny, a także ważny element zaopatrujący i wspierający siły zbrojne. W ramach tego układu występują ogniwa: gospodarczo-obronne, ochrony państwa i obrony cywilnej.

Podstawowym zadaniem ogniów gospodarczo-obronnych, które w istocie stanowią gospodarkę kraju, jest zaspokajanie materialnych potrzeb obronnych państwa poprzez zagwarantowanie optymalnych warunków utrzymania i szkolenia sił zbrojnych w czasie pokoju i

wykonywania zadań w czasie zagrożenia i wojny oraz stworzenia warunków zapewniających przetrwanie ludności w warunkach ekstremalnych (wojny i klęsk żywiołowych).

Do ogniw ochrony państwa, których główny trzon stanowią jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych, należy ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, zwłaszcza podczas powszechnej mobilizacji, ochrona granicy państwowej, prowadzenie akcji ratowniczo-gaśniczych, rozpoznanie kontrwywiadowcze i prowadzenie działań przeciwdywersyjnych oraz ochrona obiektów ważnych dla obronności i gospodarki kraju.

Głównym zadaniem obrony cywilnej - uprzedmiotowionej w formacjach terenowych, zakładowych i specjalistycznych OC - jest ochrona ludności, zakładów pracy, urządzeń użyteczności publicznej, dóbr kultury oraz ratowanie i udzielanie pomocy poszkodowanym w czasie wojny, jak również współdziałanie w zwalczaniu klęsk żywiołowych i innych miejscowych zagrożeń, a także w usuwaniu ich skutków.

1. ZADANIA OBRONNE REALIZOWANE PRZEZ TERENOWE OGNIWA UKŁADU POZAMILITARNEGO W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA

W ramach systemu obronnego państwa ważnymi elementami są: organy administracji, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne, na które nałożone zostały określone zadania w ramach powszechnego obowiązku obrony. Należą do nich w szczególności:

1) organy administracji rządowej (ogólnej i specjalnej) szczebla wojewódzkiego, jednostki organizacyjne podporządkowane wojewodzie i przez niego nadzorowane oraz organy samorządu terytorialnego;

2) podmioty gospodarcze nie będące jednostkami podporządkowanymi ministrom lub przez nich nadzorowane, podmioty gospodarcze, dla których wojewoda jest organem założycielskim oraz organizacje społeczne.

W przygotowaniach obronnych pozamilitarnych ogniw szczebla wojewódzkiego (terenowego) wyróżnia się:

1) przedsięwzięcia dotyczące przygotowania tych ogniw do realizacji nałożonych na nich zadań obronnych w czasie pokoju oraz przygotowania ich do skutecznego działania w złożonych warunkach zagrożenia i wojny;

2) planowanie obronne (operacyjne) - ujmujące sobą rozwijanie potencjału obronnego województwa w czasie zagrożenia i wojny. Dotyczy to głównie ustalenia wszystkich parametrów działalności w specyficznych warunkach wojny. Integralną częścią tego planowania jest określenie zagrożeń, czyli możliwego oddziaływania przeciwnika na obszar województwa, a także warunków jakie mogą powstać w wyniku działań bojowych. Z tych przewidywań wyłaniają się określone zadania dla poszczególnych ogniw pozamilitarnych.

X

W czasie pokoju wojewódzkie ogniwa pozamilitarne, stosownie do przypisanych im zakresów działania, realizują przedsięwzięcia związane z uzupełnieniem sił zbrojnych oraz przygotowaniem i utrzymaniem na odpowiednim poziomie infrastruktury gospodarczej i techniczno-obronnej, a także tworzą i utrzymują zdolność do:

- podjęcia działań zapewniających sprawne przejście do funkcjonowania województwa w okresie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny;

- wykonywania zadań zabezpieczających mobilizacyjne rozwinięcie jednostek wojskowych i jednostek przewidzianych do militaryzacji oraz sił resortu spraw wewnętrznych, a także formacji obrony cywilnej, stosownie do odpowiednich planów mobilizacyjnych i operacyjno-obronnych;

- uruchamiania wojewódzkiego programu mobilizacji gospodarki oraz świadczeń osobistych, rzeczowych i szczególnych na potrzeby obronne państwa;

- ochrona życia i zdrowia ludności, ochrona zakładów pracy i urzędzeń użyteczności publicznej oraz dóbr kultury przed skutkami działań wojennych.

Ponadto podejmują one przedsięwzięcia związane z przeciwdziałaniem nadzwyczajnym zagrożeniom środowiska i ludności, a także uczestniczą w zapewnieniu przestrzegania obowiązującego prawa i bezpieczeństwa obywateli.

W okresie zagrożenia wojewódzkie ogniwa pozamilitarne, stosownie do decyzji organów nadrzędnych, będą realizowały przedsięwzięcia związane z osiągnięciem pełnej gotowości obronnej. Zakres tych przedsięwzięć będzie się sprowadzał do:

- utrzymania porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego zapewniającego sprawne kierowanie województwem;

- wdrażania przepisów (rygorów) stanu wojennego;

- uruchamiania w ogniach gospodarczych niezbędnego potencjału rzeczowego, finansowego i osobowego do zaspokojenia potrzeb obronnych województwa;

- sprawnego wydzielenia i przekazania siłom zbrojnym określonych zasobów ludzkich, maszyn, urządzeń i środków transportu, a także wszelkiego rodzaju zaopatrzenia w ramach dostaw natychmiastowych i terminowych;

- formowania jednostek zmilitaryzowanych oraz przekazania ich właściwym dysponentom;

- przygotowania wojewódzkich ogniów obrony cywilnej do ochrony ludności, jej mienia i dóbr kultury;

- przygotowania zakładów pracy i przedsiębiorstw do zminimalizowania strat w przypadku wybuchu wojny.

W czasie wojny głównym zadaniem wojewódzkich ogniów pozamilitarnych będzie tworzenie warunków swobody działania wojsk i przestrzegania porządku, w tym:

- systematyczne i ciągłe dostarczanie dla walczących wojsk zasobów osobowych, sprzętu i innego niezbędnego zaopatrzenia, a także wykonywanie usług dla walczących jednostek;

- udział w inżynierskiej rozbudowie terenu, a także ewakuacji ludności ze stref bezpośrednich działań bojowych;

- utrzymanie we współdziałaniu z jednostkami organizacyjnymi resortów transportu i gospodarki morskiej oraz ochrony środowiska dróg manewru i ewakuacji oraz mostów, przepraw promowych, tymczasowych rejonów przeładunkowych (dotyczy to tych województw, na których obszarze obiekty są lub będą zlokalizowane);

- udział w zwalczaniu grup specjalnych, zbrojnego podziemia i desantów powietrznych przeciwnika, przy ścisłym współdziałaniu z jednostkami wojsk operacyjnych i obrony terytorialnej;

X

- udział w ostrzeganiu i alarmowaniu oraz wymianie informacji o zaistniałej sytuacji na obszarze województwa;

- udzielanie pomocy medyczno-sanitarnej oraz leczenie żołnierzy w cywilnych placówkach służby zdrowia.

Realizacja zadań na rzecz sił zbrojnych wymagać będzie odpowiedniego skoordynowania działań wszystkich ogniw pozamilitarnych rozmieszczonych na obszarze województwa. Powinna być ona adekwatna do potrzeb przedstawionych przez odpowiednie organy wojskowe.

Realizacja omawianych zadań będzie możliwa w warunkach prawidłowo funkcjonującego województwa, które utrzyma zdolność do ochrony ludności i mienia, a także struktur administracyjnych i gospodarczych poprzez:

- wykrywanie zagrożeń i przeciwdziałanie im;
- przeciwdziałanie penetracji wywiadowczej i sił specjalnych przeciwnika;
- egzekwowanie przestrzegania prawa i postanowień właściwych organów administracji;
- ostrzeganie i alarmowanie ludności oraz jej ewakuację;
- przygotowanie i umiejętne wykorzystanie obiektów ochronnych;
- zaopatrzenie ludności w sprzęt ochrony indywidualnej;
- chronienie dóbr niezbędnych do przetrwania ludności oraz organizowanie akcji ratunkowych i likwidacji skażeń;
- zaopatrzenie województwa w podstawowe asortymenty żywności, nośniki energii i wybrane artykuły powszechnego użytku;
- organizowanie w niezbędnym zakresie usług transportowych.

2. KOMPETENCJE I ZADANIA TERENOWYCH ORGANÓW ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ I SAMORZĄDU TERYTO- RIALNEGO WYNIKAJĄCE Z OBOWIĄZUJĄCYCH REGULACJI PRAWNYCH

Sprawność funkcjonowania układu pozamilitarnego zdeterminowana jest ustaleniami przepisu prawa oraz działalnością organów władzy i administracji państwowej.

Według przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony RP terenowymi organami właściwymi w zakresie kierowania przygotowaniem obronnym są wojewódzkie komitety obrony i wojewodowie.

Wojewódzkie komitety obrony kierują sprawami obronności na obszarach objętych ich zasięgiem działania zarówno w czasie pokoju, jak i wojny wiążąc jej potrzeby obronne z całokształtem działalności społeczno-gospodarczej województwa i z zadaniami ogólnopaoństwowymi. Ich podstawową funkcją jest programowanie zadań dla wszystkich pozamilitarnych ogniw województwa oraz nadzór nad ich realizacją.

Do wojewódzkich komitetów obrony w szczególności należy:

- ustalanie kierunków działania dla wszystkich podmiotów uczestniczących w procesie przygotowań obronnych funkcjonujących na terenie województwa;
- kierowanie procesem podwyższania gotowości obronnej;
- kierowanie w czasie wojny realizacją zadań związanych z zabezpieczeniem potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych oraz świadczeń na rzecz sił zbrojnych i obrony cywilnej;
- zapewnienie bytu dla ludności;

X

- sprawowanie funkcji administratora stanu wojennego.

W skład wojewódzkich komitetów obrony wchodzi:

przewodniczący - wojewoda,

z-ca przewodniczącego - wicewojewoda,

członkowie:

- szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego;

- Komendant Wojewódzkiej Komendy Policji;

- szef Wojewódzkiego Inspektoratu Obrony Cywilnej;

- przedstawiciel delegatury Urzędu Ochrony Państwa;

- przewodniczący Sejmiku Samorządowego;

- burmistrz (prezydent) miasta wojewódzkiego.

Aparatem wykonawczym Wojewódzkiego Komitetu Obrony jest Sekretariat WKO, funkcjonujący w strukturze organizacyjnej Wojewódzkiego Inspektoratu Obrony Cywilnej - Urzędu Wojewódzkiego. Włączenie Sekretariatu w skład WIOC spowodowało w praktyce zdominowanie problematyki obronnej sprawami z zakresu obrony cywilnej. Ponadto Sekretariat WKO będący faktycznie aparatem wykonawczym wojewody nie ma formalnych warunków do należytego prowadzenia powierzonych mu spraw, ze względu na zasadniczo różny ich charakter i rozległy zakres problematyki oraz stosunkowo szczupłą obsadę personalną (trzy - cztery osoby).

Szczególną rolę w omawianym procesie spełnia wojewoda jako kierownik układu organizacyjno-funkcjonalnego, jakim jest województwo, stanowiące ważne ogniwo systemu obronnego państwa i spełniająca istotną rolę w jego funkcjonowaniu.

Wojewoda, jako organ administracji rządowej, zobowiązany jest także do tworzenia i utrzymania na odpowiednim poziomie potencjału obronnego województwa.

X

Zakres problematyki obronnej będącej w jego gestii w szczególności obejmuje:

1) określenie zadań dla komórek organizacyjnych podległych urzędów, jednostek organizacyjnych oraz samorządu terytorialnego, jak również ustalanie zasad wykonywania tych zadań, uregulowane Uchwałą Nr PF 1/79 KOK z dnia 19 stycznia 1979 r. w sprawie podstawowych obowiązków wojewodów i naczelników w dziedzinie obronności państwa (Dz. Urz. KOK Nr 2, poz. 21);

2) przygotowanie podległych urzędów i jednostek organizacyjnych do funkcjonowania w czasie wojny oraz w czasie obowiązywania stanu wojennego i stanu wyjątkowego, uregulowane:

- uchwałą Nr 01/75 KOK z dnia 17 kwietnia 1975 r. w sprawie gotowości obronnej PRL (Dz. Urz. KOK Nr 6, poz. 56),

- zarządzeniem Nr 02/86 KOK i Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 maja 1986 r. w sprawie zadań związanych z osiągnięciem podwyższonej i pełnej gotowości obronnej państwa (Dz. Urz. KOK Nr 6, poz. 52),

- zarządzeniem Nr 01/75 KOK z dnia 10 lipca 1975 r. w sprawie stałych dyżurów na czas zagrożenia i wojny (Dz. Urz. KOK Nr 6, poz. 58),

- uchwałą Nr PF 1/79 KOK z dnia 19 stycznia 1979 r. w sprawie podstawowych obowiązków wojewodów i naczelników w dziedzinie obronności (Dz. Urz. KOK Nr 2, poz. 21);

3) wykonywanie przez podległe urzędy i jednostki organizacyjne zadań w zakresie dostaw, usług i innych świadczeń na rzecz sił zbrojnych, w tym formowania określonych jednostek zmilitaryzowanych, uregulowane:

- uchwałą Nr 06/69 KOK z dnia 30 października 1969 r. w sprawie obowiązków terenowych organów administracji państwowej i kierowników uspołecznionych zakładów pracy związanych z potrzebą natychmiastowego uzupełnienia sił zbrojnych (Dz. Urz. KOK Nr 12, poz. 97),

- uchwałą Nr 04/77 KOK z dnia 8 grudnia 1977 r. w sprawie transportu kolejowego, samochodowego, lotniczego, żeglugi śródlądowej i drogownictwa na potrzeby obronne państwa (Dz. Urz. KOK Nr 13, poz. 104),

- uchwałą Nr 02/89 KOK z dnia 4 września 1989 r. w sprawie militaryzacji (Dz. Urz. KOK Nr 16, poz. 69) - nowy projekt, ale już ustawy w tej sprawie zostały opracowane w DSO MON,

- uchwałą Nr 02/86 KOK z dnia 27 marca 1986 r. w sprawie przygotowania sił i środków gospodarki narodowej do realizacji i zabezpieczenia przewozów morskich na potrzeby obronne państwa oraz kontroli i ochrony żeglugi morskiej w czasie wojny (Dz. Urz. KOK Nr 13, poz. 106),

- uchwałą Nr 04/87 KOK z dnia 20 lipca 1987 r. w sprawie zadań organizacyjno-mobilizacyjnych na rzecz sił zbrojnych realizowanych przez jednostki organizacyjne administracji państwowej i gospodarki narodowej (Dz. Urz. KOK Nr 12, poz. 100);

4) planowanie i realizację zadań obronnych w ramach wydatków na obronę i bezpieczeństwo kraju, uregulowane:

- uchwałą Nr 114 Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1989 r. w sprawie podstawy i sposobu naliczania dywidendy od przedsiębiorstw wykonujących w całości lub w części zadania na potrzeby obronności państwa (M.P. Nr 26, poz. 207),

- projekt uchwały Rady Ministrów, w sprawie koordynacji zadań wynikających z Centralnego Programu Mobilizacji Gospodarki;

5) przygotowanie do szczególnej obrony w czasie wojny określonych obiektów gospodarczych oraz obiektów szeroko rozumianej użyteczności publicznej, uregulowane:

- uchwałą Nr 09/84 KOK z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie szczególnej ochrony obiektów gospodarki narodowej w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa (Dz. Urz. KOK Nr 2, poz. 14);

6) sprawowanie nadzoru i koordynacji wykonywania zadań obronnych w administrowanych układach organizacyjno-funkcjonalnych oraz organizowanie kontroli w tym zakresie, uregulowane:

- uchwałą Nr 02/85 KOK z dnia 18 stycznia 1985 r. w sprawie zakresu i zasad przeprowadzania kontroli oraz składania sprawozdań z wykonywania zadań w zakresie obronności państwa w czasie pokoju (Dz. Urz. KOK Nr 11, poz. 92);

7) prowadzenie szkolenia obronnego, uregulowane:

- uchwałą Nr PF 4/85 KOK z dnia 29 czerwca 1985 r. w sprawie szkolenia obronnego kadr kierowniczych i pracowników aparatu wykonawczego (Dz. Urz. KOK Nr 4, poz. 28),

- zarządzenie Nr PF 1/85 z dnia 4 grudnia 1985 r. w sprawie zasad i trybu opracowania oraz składania rocznych sprawozdań problemowych w zakresie dotyczącym szkolenia obronnego (Dz. Urz. KOK Nr 5, poz. 44);

8) pełnienie funkcji przewodniczącego wojewódzkiego komitetu obrony, uregulowane:

- uchwałą Nr 01/74 KOK z dnia 27 kwietnia 1975 r. w sprawie wojewódzkich komitetów obrony (Dz. Urz. KOK Nr 2, poz. 21),

- uchwałą Nr 07/77 KOK z dnia 8 lutego 1977 r. w sprawie stanowisk kierowania (Dz. Urz. KOK Nr 12, poz. 98),

- zarządzeniem Nr 03/87 z dnia 19 czerwca 1987 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy ustalaniu usytuowania zapasowych miejsc pracy i stanowisk kierowania Nr 2 (Dz. Urz. KOK Nr 10, poz. 79);

9) organizowanie ochrony tajemnicy państwowej i służbowej, uregulowane:

- ustawą z dnia 14 grudnia 1983 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, Dz. Rozk. MON z 1983, poz. 35);

10) wykonywanie zadań w dziedzinie obrony cywilnej, uregulowane:

X

- rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw i gmin oraz zasad i trybu kierowania, a także koordynowania przez nich przygotowań i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej (Dz. U. z 1993 r., Nr 91, poz. 422).

Wykonywanie omawianych zadań, wynikających z powszechnego obowiązku obrony, wojewoda organizuje poprzez urząd wojewódzki, urzędy rejonowe, podporządkowane i nadzorowane jednostki organizacyjne oraz podmioty gospodarcze, dla których jest organem założycielskim, jak również organy samorządu terytorialnego, organizacje społeczne oraz podmioty gospodarcze nie będące w gestii ministrów.

Odpowiednie warunki do wykonywania tych zadań stwarzają wojewodzie ustalenia zawarte w przepisach prawnych ujętych w załączniku Nr 2, w tym ustawą z 22 marca 1990 r. o terenowych organach administracji ogólnej, w myśl której wojewoda jako przedstawiciel rządu w terenie i wykonawca zadań jest upoważniony do:

- 1) koordynacji działalności organów administracji rządowej działającej na obszarze województwa w zakresie zgodności z polityką rządu;
- 2) organizacji kontroli wykonywania na obszarze województwa zadań administracji rządowej wynikających z ustaw oraz rozporządzeń, uchwał i zarządzeń naczelnych oraz centralnych organów administracji państwowej;
- 3) zapewnienia współdziałania jednostek organizacyjnych działających na obszarze województwa w zakresie utrzymania porządku publicznego, a także zapobiegania klęskom żywiołowym;
- 4) sprawowania nadzoru nad organami samorządu terytorialnego w trybie i granicach określonych odrębnymi przepisami - w tym ustawą o powszechnym obowiązku obrony.

x

Uprawnienia wojewody w stosunku do samorządu terytorialnego mają swoje potwierdzenie również w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym, z której wynika, że:

1) ustawy mogą nakładać na gminę obowiązek wykonywania zadań zleconych z zakresu administracji rządowej;

2) zadania z zakresu administracji rządowej gmina może wykonywać na podstawie porozumienia z organami tej administracji;

3) zadania zlecone są wykonywane po zapewnieniu środków przez administrację rządową.

Na podstawie wymienionych przepisów można powiedzieć, że samorząd terytorialny wykonuje zadania w ramach powszechnego obowiązku obrony - jako zadania zlecone, po zapewnieniu środków finansowych przez zleceniodawcę, czyli wojewodę.

3. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ DOTYCZĄCYCH USPRAWNIEŃ PROCESU KIEROWANIA PRZYGOTOWANIAM I OBRONNYMI PRZEZ TERENOWE ORGANY ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ

Projekty nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP w części dotyczącej wojewódzkich komitetów obrony i wojewodów utrzymują stan dotychczasowy. Stan ten nie wydaje się być najlepszym z możliwych rozwiązań, choćby ze względu na ustalenia wynikające z ustawy o terenowych organach administracji ogólnej.

W celu uproszczenia i usprawnienia procesu przygotowań obronnych na obszarze województwa, w toku prac nad reformą systemu obronnego państwa, rozpatrzono szereg propozycji, z których najbardziej interesującą wydaje się być ta, która powierza całość przedmiotowych spraw wojewodzie, zakładając równocześnie wyposażenie go w odpowiedni organ opiniotwórczo-doradczy oraz wyspecjalizowany aparat pomocniczy.

Powyższą propozycję uzasadnia się następująco:

- 1) działalnością wojewody kieruje Rada Ministrów, która zgodnie z zapisem ustawy konstytucyjnej zapewnia bezpieczeństwo zewnętrzne i wewnętrzne państwa;
- 2) Rada Ministrów określa wojewodom zasady realizacji zadań i ich kompetencje, a Prezes Rady Ministrów wydaje im polecenia służbowe i zarządzenia oraz sprawuje kontrolę zgodności ich działań z polityką rządu;
- 3) wojewoda jest na obszarze województwa przedstawicielem rządu, który może żądać informacji i wyjaśnień od organów administracji specjalnej, uzgadniać ich współdziałanie i realizację polityki rządu. Organy te mają ponadto obowiązek uzgadniania z wojewodą projektów swoich przepisów prawnych o charakterze ogólnym oraz projektów innych aktów, jeżeli mają one ważne znaczenie dla realizacji polityki rządu;

4) wojewoda współdziała z sejmikiem samorządowym;

5) wojewoda wydaje przepisy prawne (rozporządzenia i zarządzenia) powszechnie obowiązujące na terenie województwa lub jego części (prawo miejscowe) na podstawie upoważnień zawartych w ustawach szczególnych lub tzw. rozporządzenia porządkowe (jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli, ochrony mienia i zapewnienia porządku publicznego);

6) nadzór nad działalnością wojewody jako organu rządowej administracji ogólnej wykonuje Prezes Rady Ministrów oraz ministrowie w zakresie swoich właściwości, udzielając mu równocześnie fachowej pomocy w realizacji zadań oraz określając techniczne zasady ich wykonania;

7) wojewoda przedstawia Radzie Ministrów sprawozdania ze swojej działalności, a Rada Ministrów okresowo ocenia jego działalność;

8) dla organów gminy zadania w zakresie obronności państwa są zadaniami zleconymi wchodzącymi w zakres administracji rządowej sprawowanej (organizowanej, nadzorowanej i kontrolowanej) przez wojewodę.

Z powyższego wynika, że wojewoda jest organem najbardziej właściwym do przejęcia całości spraw związanych z projektowaniem i wdrażaniem oraz kontrolą procesu przygotowań obronnych na obszarze województwa. Jego powiązania kompetencyjne zarówno z administracją centralną (rządową), jak też lokalną (samorządową) stwarzają dogodną platformę do ściślejszego integrowania wysiłku poszczególnych ogniw systemu obronnego.

Jednakże ze względu na istotę i rozmiary sprawy, a także jej znaczenie w procesie kształtowania potencjału obronnego należałoby widzieć potrzebę utworzenia organu doradczego, który mógłby skutecznie wspierać wojewodę w jego działalności dotyczącej bezpieczeństwa i obronności. Efektywność działania tego organu zależałaby głównie od

jego składu. Wydaje się, że powinny w nim być reprezentowane odpowiednio zainteresowane organy, zarówno administracji ogólnej i specjalnej, jak też samorządu terytorialnego. Wśród organów administracji specjalnej widzi się głównie: właściwego terytorialnie Szefa Urzędu Ochrony Państwa, Komendanta Wojewódzkiego Policji, Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego. Utworzenie omawianego organu doradczego powinno nastąpić w drodze przepisu ustawowego.

Odpowiedniego wzmocnienia wymagałby również aparat pomocniczy wojewody - urząd wojewódzki, w drodze utworzenia w nim wydziału do spraw obronnych, będącego komórką wiodącą w zakresie spraw związanych z organizowaniem, koordynacją i kontrolą procesu przygotowań obronnych na obszarze województwa. Załączkiem takiego wydziału mógłby być Sekretariat WKO ze względu na przygotowania merytoryczne i znajomość problematyki przez osoby w nim zatrudnione oraz bogatą dokumentację w tym zakresie opracowaną i wykorzystywaną w toku wieloletniej działalności tej komórki.

Powierzenie obecnie problematyki obronnej równoległe wszystkim komórkom organizacyjnym urzędu wojewódzkiego, wobec braku komórki wiodącej i koordynującej tę problematykę, jest utrudnieniem w znaczący sposób hamującym proces przygotowań obronnych w województwie.

Potrzeba usprawnienia procesu przygotowań obronnych wymaga więc skupienia w jednym wydziale całości problematyki obronnej jaka jest przypisana wojewodzie, co pozwoliłoby na właściwą koordynację realizacji zadań obronnych w administrowanych układach organizacyjno-funkcjonalnych i podmiotach gospodarczych. Wydział ten przekazywałby specjalistyczne zadania obronne wydziałom urzędu wojewódzkiego, urzędom rejonowym i jednostkom organizacyjnym nadzorując i kontrolując ich wykonanie.

W organach administracji samorządowej oraz jednostkach organizacyjnych wskazane byłoby utworzenie samodzielnych stanowisk

pracy do spraw obronnych, jako aparatu planistyczno-koordynującego realizację zadań obronnych przypisanych tym organom i jednostkom.

Problem zasad tworzenia i funkcjonowania omawianych komórek do spraw obronnych został dostrzeżony przez Międzyresortową Komisję do spraw Reform w Obronie Narodowej powołanej zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów Nr 67 z dnia 29 grudnia 1990 r.

Z rozwiązań zaproponowanych przez wymienioną Komisję, konsultacji przeprowadzonych w 1992 r. z wojewodami oraz innych analiz wynika, że:

- komórki do spraw obronnych w wojewódzkich ogniwach administracji rządowej i gospodarczej są elementem koniecznym i niezbędnym w sprawnie funkcjonującym systemie kierownia obroną państwa,

- przy organizowaniu komórek do spraw obronnych i określaniu ich funkcji należałoby się kierować kryteriami wynikającymi z:

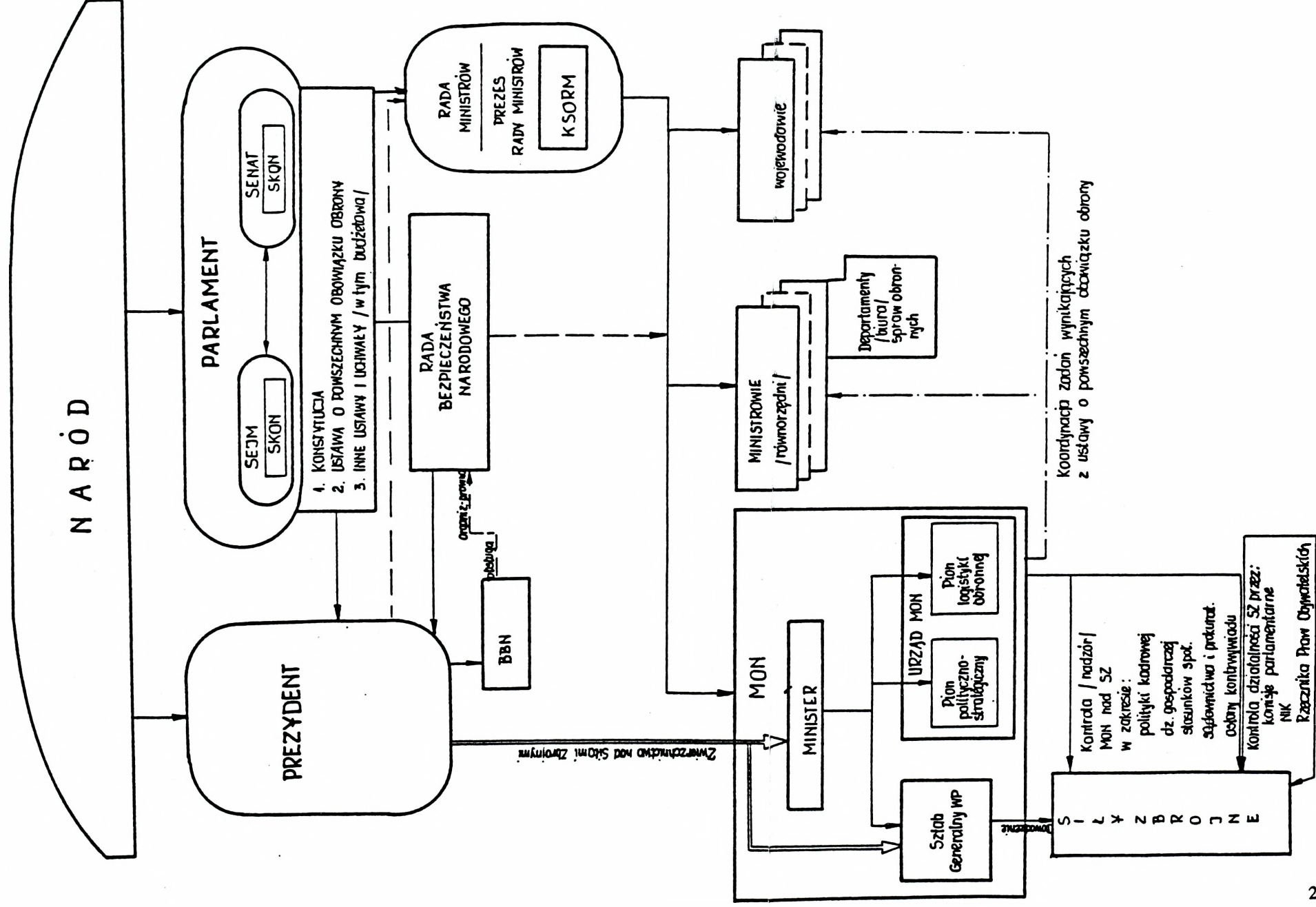
- 1) roli i miejsca danego ogniwa w województwie;
- 2) zakresu i charakteru zadań obronnych nałożonych na dane ogniwo (województwo, samorząd terytorialny);
- 3) zasięgu oddziaływania danego ogniwa;
- 4) przypisania tym komórkom zadań obronnych.

Przykładowy zakres działania Wydziału Spraw Obronnych UW przedstawia załącznik Nr 3.

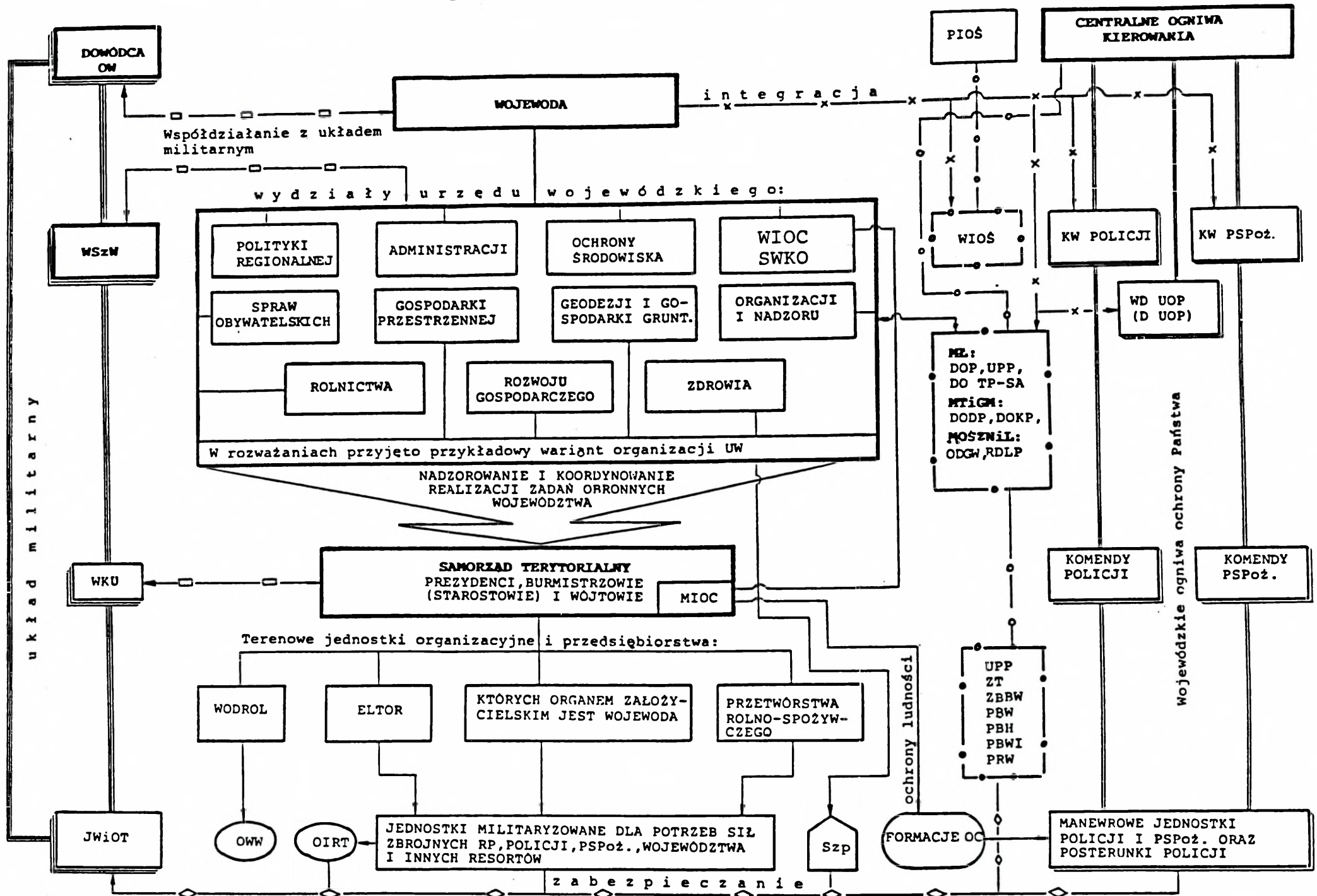
Kontynuacja reform systemu obronnego na szczeblu terenowych organów administracji rządowej i samorządowej bez wcześniejszego określenia optymalnego kształtu systemu obronnego państwa i jednoczesnego uściślenia kompetencji naczelných organów państwowych nie wydaje się możliwa.

Wskazane byłoby więc, aby zmiany, o których mowa, mogły być wprowadzane systemowo w całym państwie.

SYSTEM KIEROWANIA OBRONNOŚCIĄ RP / W CZASIE POKOJU /

WOJEWÓDZKIE OGNIWA POZAMILITARNE

LEGENDA DO SCHEMATU

1. ——— - struktura wojewódzkich ogniw pozamilitarnych
2. ═══════ - pozamilitarne ogniwa ochrony państwa
3. ════════ - układ militarny
4. —○— - pozamilitarne ogniwa podległe resortom
5. —□— - współdziałanie z układem militarnym
6. —◇— - zabezpieczenie układu militarnego
7. —x— - integracja działania pod kierownictwem wojewody

8. DOP - Dyrekcje Okręgowe Poczty
9. UPP - Urzędy Poczty Polskiej
10. DOTP-SA - Dyrekcje Okręgów Telekomunikacji Polskiej - SA
11. DODP - Dyrekcje Okręgowe Dróg Publicznych
12. DOKP - Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych
13. ODGW - Okręgowe Dyrekcje Gospodarki Wodnej
14. RDLP - Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych
15. ZT - Zakłady Telekomunikacji
16. ZBBW - Zakład Budżetowy Budownictwa Wodnego
17. PBW - Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego
18. PBH - Przedsiębiorstwo Budownictwa Hydrotechnicznego
19. PBWI - Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego i Inżynieryjnego
20. PRW - Przedsiębiorstwo Robót Wiertniczych
21. OWW - Oddziały Wydobywania Wody
22. OIRT - Oddziały Inżynieryjnej Rozbudowy Terenu.

ZESTAWIENIE

niektórych uprawnień przysługujących terenowym organom rządowej administracji ogólnej (województwom) - jako uzasadnienie powierzenia tym organom całości spraw związanych z bezpieczeństwem i obronnością państwa.

Ustawa z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz.U.Nr 21, poz. 123).

1. Wojewoda jest na obszarze województwa przedstawicielem rządu (art. 2, ust. 1).
2. Wykonuje nadzór nad organami samorządu w zakresie określonym odrębnymi ustawami (art. 2, ust. 2).
3. W postępowaniu administracyjnym jest organem wyższego stopnia, w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do organów samorządu terytorialnego w zakresie realizowanych przez te organy zleczanych zadań administracji rządowej (art. 3, ust. 2 pkt 2).
4. Wydaje rozporządzenia, zarządzenia i decyzje administracyjne (art. 4, ust. 3).
5. Wojewoda może powierzyć prowadzenie w jego imieniu, niektórych spraw z zakresu swoich właściwości, w tym wydawanie decyzji administracyjnych w pierwszej instancji, organom gminy położonej na terenie województwa (art. 8, ust. 1).
6. W szczególnych przypadkach wojewoda może powierzyć wykonywanie zadań, z wyjątkiem wydania decyzji administracyjnych innym właściwym jednostkom (art. 8, ust. 2).
7. Wojewoda jako przedstawiciel rządu:
 - 1) koordynuje działalność organów administracji rządowej na obszarze województwa w zakresie zgodności z polityką rządu,
 - 2) organizuje kontrolę wykonania na obszarze województwa zadań administracji rządowej wynikających z obowiązujących aktów prawnych,
 - 3) zapewnia współdziałanie jednostek organizacyjnych działających na obszarze województwa w zakresie utrzymania porządku publicznego, a także zapobiegania klęskom żywiołowym oraz usuwania ich skutków (art. 10, ust. 1).

8. Jako przedstawiciel rządu realizuje zadania zlecone przez Radę Ministrów (art. 10, ust. 2).

9. Wojewoda może żądać informacji i wyjaśnień od działających na obszarze województwa organów administracji specjalnej (art. 11, ust. 1).

10. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy zwłoka zagraża interesowi publicznemu, wojewoda lub upoważniony przez niego pracownik urzędu wojewódzkiego może osobiście wejrzeć w tok spraw załatwionych przez organ administracji specjalnej (art. 11, ust. 2).

11. Zwołuje okresowo narady terenowych organów administracji rządowej z obszaru województwa w celu uzgodnienia ich współdziałania i realizacji polityki rządu (art. 12).

12. Działające na obszarze województwa organy administracji specjalnej są obowiązane uzgadniać z wojewodą projekty swoich aktów prawnych o charakterze ogólnym oraz projekty innych aktów, jeżeli mają one ważne znaczenia dla realizacji polityki rządu (art. 13).

13. Wojewoda, z pewnymi zastrzeżeniami, może w szczególnie uzasadnionych przypadkach wstrzymać, na czas określony, czynności każdego organu prowadzącego egzekucję administracyjną (art. 14, ust. 1).

14. W przypadku gdy nie dojdzie do uzgodnienia stanowisk wojewody i organów administracji specjalnej, sprawy sporne rozstrzyga Prezes Rady Ministrów (art. 15).

15. Wojewoda opiniuje powoływanie podległych ministrom organów administracji specjalnej, których terytorialny zasięg działania obejmuje obszar województwa lub jego części (art. 16).

16. Wojewoda współdziała z sejmikiem samorządowym między innymi w sprawach rozwoju ochrony środowiska (art. 17).

17. Powołuje i odwołuje kierownika urzędu rejonowego i jego zastępcę (art. 38).

18. Rada Ministrów kieruje działalnością wojewody, jako przedstawiciela rządu, określając zasady realizacji jego zadań i kompetencji (art. 41, ust. 1).

19. Wojewoda wydaje przepisy prawne powszechnie obowiązujące na terenie województwa lub jego części (prawo miejscowe) (art. 20).

20. Prezes Rady Ministrów wydaje wojewodzie polecenia służbowe i zarządzenia oraz sprawuje kontrolę zgodności jego działań z polityką rządu (art. 41, ust. 2).

21. Organami nadzoru nad działalnością wojewody, jako organu rządowej administracji ogólnej są Prezes Rady Ministrów i ministrowie (art. 42).

22. Rada Ministrów okresowo ocenia działalność wojewody jako organu rządowej administracji ogólnej (art. 43, ust. 1).

23. Minister właściwy do spraw administracji rozstrzyga sprawy sporne między wojewodami (art. 45, ust. 1, pkt 2).

X

24. Ministrowie w zakresie swoich właściwości sprawują nadzór nad działalnością wojewody, stosując środki nadzoru określone w ustawach, a w szczególności uchylają, zmieniają, lub stwierdzają nieważność decyzji wydanych przez wojewodę, stosownie do przepisów o postępowaniu administracyjnym (art. 46, ust. 1).

25. Wojewoda wykonuje kierownictwo i nadzór nad kierownikami urzędów rejonowych (art. 47).

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U.Nr 16, poz. 95)

1. Na gminę można nałożyć obowiązek wykonywania zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. Zadania te można wykonywać też na podstawie porozumienia z organami administracji. Środki finansowe zapewnia administracja rządowa (art. 8).

2. Co najmniej dwa razy do roku wojewoda i sejmik informują się wzajemnie o swojej działalności (art. 80, ust. 1).

3. Nadzór nad działalnością komunalną sprawują Prezes Rady Ministrów i wojewoda, a w zakresie spraw budżetowych - regionalna izba obrachunkowa (art. 86).

4. Organy nadzoru mają prawo żądania niezbędnych informacji i danych dotyczących organizacji i funkcjonowania gminy oraz mogą dokonywać wizytacji administracji komunalnej i uczestniczyć w posiedzeniach organów gminy (art. 88).

5. Wojewoda może wstrzymać wykonywanie uchwały organu gminy i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia (art. 95, ust. 1).

6. Jeżeli uchwała organu gminy nadal nie uwzględnia wskazówek wojewody, może on ją uchylić i wydać zarządzenie zastępcze, powiadamiając o tym prezydium sejmiku i właściwego ministra (art. 95, ust. 2).

7. W razie powtarzającego się naruszania przez radę gminy Konstytucji lub ustaw, Sejm na wniosek Prezesa Rady Ministrów może w drodze uchwały rozwiązać radę gminy (art. 96, ust. 1).

8. Jeżeli wspomnianego wyżej naruszenia dopuszcza się zarząd gminy, wojewoda wzywa radę gminy do zastosowania środków, a jeśli to nie odnosi skutku - występuje z wnioskiem do Sejmu o rozwiązanie zarządu gminy (art. 96, ust. 2).

9. Prezes Rady Ministrów może zawiesić organy gminy i ustanowić zarząd komisaryczny w razie nie rokującego nadziei na szybką poprawę i przedłużającego się braku skuteczności w wykonywaniu zadań publicznych przez organy gminy (art. 97, ust. 3).

10. Komisarza rządowego powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek wojewody, zaopiniowany przez sejmik (art. 97, ust. 1).

11. Przepisy o nadzorze nad gminami stosuje się odpowiednio do sejmików oraz związków i porozumień komunalnych (art. 99).

Ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16).

1. Do przeprowadzania czynności związanych z wykonywaniem powszechnego obowiązku obrony oraz do współdziałania z organami wojskowymi w zakresie określonym w art. 24, ust. 1 (administrowanie rezerwami osobowymi) są właściwe terenowe organy rządowej administracji ogólnej oraz organy samorządu terytorialnego (art. 25, ust. 1).

2. Instytucje państwowe, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne są obowiązane do współdziałania z organami wojskowymi i właściwymi terenowymi organami rządowej administracji ogólnej i organami samorządu terytorialnego w zakresie administracji rezerw osobowych oraz do wykonywania związanych z tym czynności określonych w ustawie i przepisach wydanych na jej podstawie (art. 25, ust. 3).

3. Pobór przeprowadzają wojewodowie przy współudziale szefów wojewódzkich sztabów wojskowych oraz kierowników urzędów rejonowych rządowej administracji ogólnej, a także wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) (art. 35, ust. 2).

4. Wojewodowie powołują w porozumieniu z szefami wojewódzkich sztabów wojskowych, wojewódzkie i rejonowe komisje poborowe (art. 36, ust. 1).

5. Bieżący nadzór nad przygotowaniem i przebiegiem poboru sprawują wojewodowie (art. 37, ust. 2).

6. Decyzję o przeznaczeniu nieruchomości i rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych wydaje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień lub właściwego organu obrony cywilnej (art. 210, ust. 1).

7. Od decyzji, o której mowa wyżej, przysługuje posiadaczowi nieruchomości lub rzeczy ruchomej oraz wnioskodawcy odwołanie do wojewody. Decyzja ta może być zmieniona przez wojewodę również z urzędu, jeżeli została wydana z naruszeniem przepisów prawa (art. 210, ust. 3).

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U.Nr 30, poz. 179)

1. Komendantów rejonowych Policji mianuje i odwołuje Komendant Główny Policji na wniosek komendanta wojewódzkiego, zaopiniowany przez wojewodę (art. 6, ust. 3).

2. Komendanci Policji składają okresowe sprawozdania ze swojej działalności, a także informacje o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego odpowiednim organom administracji ogólnej i samorządu terytorialnego (art. 10).

3. W sprawach związanych z organizacją wewnętrzną i wykonywaniem zadań Policji organy administracji ogólnej i samorządu terytorialnego mogą żądać od organów Policji wyjaśnień oraz przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym (art. 11, ust. 1).

4. Policja wykonuje również czynności na polecenie sądu, prokuratury, organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego w zakresie, w jakim obowiązek ten został określony w odrębnych ustawach (art. 14, ust. 2).

5. Burmistrzowie i prezydenci miast mogą w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, tworzyć umundurowane straże miejskie.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz.U.Nr 30, poz. 180).

1. Na żądanie wojewody właściwe delegatury Urzędu Ochrony Państwa składają sprawozdania i informacje o stanie bezpieczeństwa państwa w zakresie dotyczącym województwa (art. 14).

2. Funkcjonariusz obowiązany jest odmówić wykonania rozkazu lub polecenia przełożonego, a także polecenia prokuratora lub organu administracji państwowej, jeżeli wykonanie rozkazu lub polecenia łączyłoby się z popełnieniem przestępstwa (art. 46, ust. 2).

Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U.Nr 78, poz. 462).

Organy administracji państwowej, samorządu terytorialnego oraz państwowe i inne jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać z organami ochrony granicy państwowej oraz zapewnić im niezbędne warunki do wykonywania zadań określonych w ustawie (art. 2).

Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz.U.Nr 78, poz. 461).

Jeżeli wynika to bezpośrednio z potrzeb związanych z ochroną granicy państwowej, wojewoda może, na wniosek lub po zaopiniowaniu przez właściwy organ ochrony granicy

państwowej, wprowadzić zakaz przebywania na niektórych odcinkach pasa drogi granicznej (art. 9, ust. 2).

**Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej
(Dz.U.Nr 88, poz. 400).**

1. Wojewoda może żądać od komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej informacji z zakresu wykonywanych zadań (art. 15).

2. Czynności kontrolno-rozpoznawcze mogą być przeprowadzane także na zlecenie osób prawnych, fizycznych i innych jednostek organizacyjnych oraz terenowych organów administracji rządowej i samorządowej (art. 24, ust. 1).

**Uchwała Rady Ministrów z dnia 23 maja 1983 r.
w sprawie wykonywania kontroli
przez organy administracji państwowej (MP Nr 22, poz. 124).**

Wojewoda:

- wykonuje zadania kontrolne w zakresie swojej właściwości rzeczowej,
- kontroluje działalność jednostek podporządkowanych i nadzorowanych,
- współdziała z organami kontroli specjalnej, jednostkami kontroli resortowej i społecznej przy planowaniu kontroli na terenie województwa,
- występuje do organów i jednostek kontroli o przeprowadzenie na terenie województwa kontroli w zakresie ich właściwości (§ 11).

PRZYKŁADOWY ZAKRES DZIAŁANIA WYDZIAŁU SPRAW OBRONNYCH URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO

1. Planowanie i realizowanie zadań obronnych związanych z podwyższaniem gotowości obronnej województwa w czasie pokoju i na okres zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

2. Planowanie i ustalanie zadań obronnych, określanie sposobu ich wykonywania dla terenowych organów administracji rządowej i samorządowej, wydziałów urzędu wojewódzkiego oraz jednostek podległych i nadzorowanych przez wojewodę.

3. Aktualizowanie planów zestawów zadań obronnych w zakresie osiągnięcia wyższych stanów gotowości obronnej państwa oraz opracowywanie wyciągów, zarządzeń i wytycznych w tym zakresie działania dla wydziałów urzędu wojewódzkiego, terenowych organów administracji rządowej i samorządowej.

4. Przygotowanie podległych organów administracji rządowej i samorządowej oraz jednostek podległych i nadzorowanych przez wojewodę do funkcjonowania w czasie obowiązywania stanu wojennego i stanu wyjątkowego.

5. Planowanie i nadzorowanie wykonywania przez podległe organa administracji rządowej i samorządowej oraz jednostki organizacyjne zadań obronnych w zakresie dostaw, usług i innych świadczeń na rzecz sił zbrojnych, w tym powołania, formowania i przygotowania do działania określonych jednostek przewidzianych do militaryzacji.

6. Opracowanie dokumentacji w zakresie organizacji i przygotowania stanowisk kierowania (ZMP) dla UW i realizacji zadań obronnych związanych z osiągnięciem podwyższonej i pełnej gotowości obronnej państwa.

7. Opracowanie i utrzymanie w stałej aktualności dokumentacji dotyczącej organizacji i funkcjonowania stałego dyżuru wojewody oraz nadzorowanie opracowania i aktualizowania wyżej wymienionej dokumentacji w terenowych organach administracji rządowej i samorządowej, oraz w jednostkach podległych i nadzorowanych przez wojewodę.

8. Opracowywanie głównych kierunków działania (zarządzeń, wytycznych) w zakresie działalności i realizacji zadań obronnych dla wydziałów UW, terenowych organów administracji rządowej i samorządowej oraz jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez wojewodę.

9. Opracowywanie planów posiedzeń Kolegium Wojewody z udziałem organu doradczego w sprawach dotyczących obronności i bezpieczeństwa oraz prowadzenia ewidencji i sprawozdawczości w tym zakresie.

10. Opracowanie planów działania wydziału spraw obronnych, planów szkolenia kadr kierowniczych i pracowników aparatu wykonawczego dla ustalonych grup szkoleniowych oraz planów kontroli i pomocy dla terenowych organów administracji rządowej i samorządowej, wydziałów UW i jednostek organizacyjnie podległych i nadzorowanych przez wojewodę.

11. Organizowanie przeprowadzania szkoleń, ćwiczeń, treningów doskonaląco-obronnych z kadrą kierowniczą i pracownikami aparatu wykonawczego według oddzielnie opracowanych planów tematyczno-godzinowych dla ustalonych grup szkoleniowych na dany rok kalendarzowy.

12. Opracowanie dokumentacji w zakresie przeprowadzania ćwiczeń, treningów kierowniczo-sztabowych, gier decyzyjnych planowanych do przeprowadzenia z kadrą kierowniczą w danym roku kalendarzowym.

13. Opracowywanie projektów i uzgadnianie z właściwymi organami (WSzW, Wojewódzką Komendą Policji) planów w zakresie ochrony i obrony obiektów gospodarki narodowej kat. III na okres zagrożenia wojennego lub innych szczególnych zagrożeń okresu pokojowego.

14. Utrzymanie współpracy z Dyrekcją Wojewódzką PPTiT w zakresie wykorzystania sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego i sieci wewnątrzresortowej dla potrzeb kierowania i zarządzania w czasie realizacji zadań i osiągnięcia poszczególnych stanów gotowości obronnej województwa.

15. Opracowywanie propozycji potrzeb finansowych na pokrycie planowanych zadań w zakresie szkolenia kadry kierowniczej i pracowników aparatu wykonawczego oraz ćwiczeń doskonalących planowanych do przeprowadzenia w danym roku kalendarzowym.

16. Utrzymanie współdziałania w zakresie realizacji zadań obronnych z organami wojskowymi, paramilitarnymi i organizacjami społeczno-politycznymi.

17. Zbieranie materiałów, analiz, sprawozdań i informacji dotyczących realizacji zadań obronnych w województwie oraz opracowywanie dla organów nadrzędnych sprawozdań z realizacji zadań, działalności obronnej i szkoleniowej.

18. Przechowywanie i aktualizowanie aktów normatywno-prawnych, organizacyjno-szkoleniowych itp. w zakresie działalności obronnej państwa.

19. Zapoznavanie kadry kierowniczej UW z nowymi zarządzeniami, wytycznymi, przepisami normatywno-prawnymi w zakresie dotyczącym spraw obronnych.

20. Sprawowanie nadzoru i kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących organizacji ochrony tajemnicy państwowej i służbowej, jak również wydanych zarządzeń w tym zakresie działania.

Przedstawiony wyżej zakres zasadniczych zadań obronnych, stanowi podstawę do ustalenia struktury organizacyjnej Wydziału Spraw Obronnych UW oraz stwarza warunki do usprawnienia procesu kierowania obronnością na szczeblu terenowym.

Druk AON nr 919/WW